

Qələbə günü gəlmişdi...

Ömrü boyu ucaliq istəmişdi Ağacavad. Həmişə deyirdi ki, mən ucada olacağam. O zaman heç kəs onu ucaldacaq məqamı dərk edə bilməzdi...

Mütəllimzadə Ağacavad Ələsgər oğlu 1997-ci il, avqustun 14-də Bakının Maştağa qəsəbəsində dünyaya gəlmişdir. Təhsilini qəsəbədəki 255 sayılı tam orta məktəbdə başlasa da, ailə vəziyyəti ilə bağlı olaraq, tamamlaya bilməmişdi. Biri özündən böyük, digəri işə kiçik olan daha iki qardaşı vardır. Özündən kiçik qardaşı epilepsiyalı olduğundan ailənin başı həmişə ona qarışmışdı. Anası tez-tez onunla birlikdə xəstəxanalarda qalmalı olurdu. Ağacavad demək olar ki, on yaşından sərbəst həyata başlayır. Əsas məqsədi ailəsinə kömək etmək idi. Hələ uşaqlıqdan onu yaşadlarından fərqləndirən xüsusiyyətləri ildən-ilə özünəməxsus tendensiyada inkişaf edir, onun ciddi, mətin, qorxmaz, sözbütöv, ailəsinə, vətəninə, dostlarına sədaqətli bir gənc kimi formalaşmasında mühüm rol oynayır. Ağacavad özünə xas yaşamağı xoşlayırdı. Pul qazanmağı bacarırdı. Həmişə pulu olurdu. Boş vaxt keçirməyi xoşlamayırdı. Babasının bağının əncirini, əkib-becərdiyi tərəvəzləri satır, evlərin damlarını təmir etməklə qazanc əldə edirdi. Pulla rəftar etməyi də bacarırdı. Biznesmen olmaq istəyirdi. Ona işbirliyi təklifi olunduqda şərikli iş görməyi xoşlamadığını bildirmişdi. Sərmayə təklif edildikdə isə, alınmayacağı təqdirdə borclu qalmaq istəmədiyindən imtina etmişdi. Xeyriyyəçiliyi də var idi. Əmisinin qızları ali təhsil allırdılar. Hesablanmışdı, gündəlik yol xərcləri beş manat qırx qəpik edirdi. Hər gün nə artıq, nə də əskik, beş manat qırx qəpiyi onlara verirdi. Yadından çıxıb yatmış olsa idi belə, yatağın dan qalxıb bir qədər uzaqda yaşayan əmisigilə gedər, pulu bacılarına çatdırırdı. Özünə inamı var idi. Ad günündə anası onun üçün qol saati alanda hansı rəngini istədiyini soruşmuşdu. Demişdi ki, sən qızılısını al, qızılı özüm alaram. Bəlkə də bu yaşa kimi onun üçün alınmış ən bahalı hədiyyə olan bu saati heç doyunca taxmamışdı ki, müharibə başladı.

Hərbi böyük marağı var idi. Həqiqi hərbi xidmətlə bağlı tibbi komissiyadan keçəndə ürəyində revmokardit əlamətləri olduğundan yararsız kimi qiymətləndirilir. Lakin getməkdə ısrarlı idi. Belə olan halda, Hərbi Komissarlıqdan valideyninin gəlib məsuliyyəti öz üzərinə götürməsi barədə

sənədi imzalamasını bildirirlər. Evə gəlib anası ilə uzun-uzadı söhbətdən sonra onu razı sala bilir, gedib sənədi imzalayır. Ağacavad 2016-2018-ci illərdə Murovda xidmət etmişdir.

Ailəsinə, valideynlərini çox sevirdi. Ailəcanlı idi. Yaxınlarından kimsə öz valideyninə hörmətsizlik edərdisə, ondan uzaqlaşar, əlaqəsini təmənilə kəsərdi. Anası etiraf edir ki, mən elə şeylər var ki, Ağacavadan öyrənmişəm. Məsələn, çox hövsələsiz idim. Səbirli olmağı ondan öyrənmişəm. Onun şəhadətindən sonra özünə qapanmış kiçik qardaşı deyir ki, Ağacavad məni yetim qoydu. Özünü üçün ev tikmiş, yarımçıq qalıb. İndi bir imkanlı şəxs ailə üçün ev tikdirir. Nailə xanım deyir ki, çox sağ olsunlar. Amma içində yaşadığım bu sadə otağım mənə daha əzizdir. Çünki, Ağacavadı buradan yola salmışam.

Səyahət etməyi çox xoşlayırdı. İçərişəhər, Torqoviy, Sovetskini gəzməkdən zövq alırdı. Vətən müharibəsindən əvvəl işğal altında qalmış ərazilərimizdən başqa Azərbaycanın hər bir bölgəsində olmuşdu. Olduğu yerlərin adət-ənənələri, mətbəxi ilə maraqlanırdı. Çox sevirdi Vətən torpağını. Səyahətlərindən birində Tovuzda olur. Oturduqları kafenin yanında yüksəklik var imiş. Deyirlər ki, hələ heç kəs ora qalxmayıb. Ağacavad qalxa biləcəyini deyir və meşəyə girir. Bir qədər keçəndən sonra aşağıdakılara video göndərib, artıq dağın başına çox az məsafə qaldığını bildirir və şəklini də göndərir. Balıq tutmaq onun hobbisi idi. Yalnız balıq tutanda istirahət edirdi. Həmişə böyük balıqlar düşürdü tilovuna. Sonuncu səfəri Lənkərana olub. Ev sahibəsi onun üçün bira-tımlıq qablaşdırılmış çay dəmləyəndə etirazını bildirir ki, Lənkəranda da bir atımlıq çay içərlər? Çay plantasiyasının yanından keçəndə çay kolundan balaca bir budaq qırır ki, mən bunun dadına baxacağam.

Bədahətən şeir deməyi də var idi. Heyif ki, yazılı şeirləri qalmayıb. Rep üslubunda deyirdi şeirlərini. Cəbhə yoldaşları söyləyirlər ki, döyüş-döyüşə şeir deyirdi. Dostluqda sədaqətli idi. Həmişə dostlarının yaxşılığını istəyirdi. Dərzi işləyən anası Nailə xanım söyləyir ki, işdə idim, bir oğlan gəldi. Köynəyini gətirmişdi. Dedi ki, mən Ağacavadın dostuyam. Dedim ki, Ağacavadın dostu çoxdur. O isə, cavabında dedi ki, Ağacavad mənə işləməyi, pul qazanmağı öyrədib. Mən həmişə xərcliyimi evdən götürürdüm. Mənə dedi ki, kişinin öz pulu olar. İşsizlikdən şikayət edəndə məni fermaya apardı və işə düzəltdi. Dedi ki, işdən çıxsan, daha sənənlə dostluq etməyə cəyəm. Bir il altı ay orada işlədim. Daha sərfəli iş tapanda oradan çıxdım. Bu günə kimi işləyirəm.

Ağacavadın belə yaxınları çox olub. Telefonunda Ağacavadı ad günü münasibəti ilə təbrik edən bir ana oğlunu pis vərdislərdən yayındırdığına görə ona minnətdarlığını bildirir.

İşinin çox olmasına, hər şeylə maraqlanmasına baxmayaraq, ibadətindən qalmayırdı. Doqquz yaşından oruc tutur, namaz qılırdı. Yalnız hərbi xidmətdə olduğu müddətdə şəraitlə bağlı olaraq ibadətində fasilə verib.

Vətən müharibəsi başlayan kimi gedib könüllü adını yazdırır. Səhəri gün cəbhəyə yollanmalı idi. Nailə xanım səhərə kimi yatmayıb onu dua edir. Heç demə, özü də yatmayıbmış. Başını qaldırır deyir ki, ana, sən məni o qədər dua edəcəksən ki, heç apar-mayacaqlar. Yola düşəndə deyir ki, mən ya yaşayacağam, ya da yaşadacağam. Amma qalib qayıdacağam. Atasının isə ona məsləhəti bu olur ki, müharibədə hər şey olur. Sənən olan yerdə düşməyə küreyini çevirmə. Məhəllə uşaqlarından kimsə ona zarafatla:

Sən Qabağı alıb qayıdacaqsan” deyir. O isə cavabında:” Məni buradan şəhid aparanda ağlayanda deyərəm sənə” – söyləyir.

Nailə xanım danışır ki, nə vaxt zəng vururdum, deyirdi ki, hələ bizi döyüş meydanına aparmayıblar, təlim-dəyəm. Deyirdim ki, Füzulini almışıq. Deyirdi ki, görürsən, necə oğlanlar var? Biz isə hələ təlimdəyik. Deyirdim ki, axı güllə səsləri gəlir. Deyirdi:”Təlim bəllə olur da”. Deyirdim:”Bilməyirəm haradasan, amma özünü qoru”. Ağacavad Mütəllimzadə Cəbrayılın, Füzulinin, Zəngilanın alınmasında rəşadətlə vuruşub. Döyüş dostlarının dediyinə görə, o qədər ürəkli idi ki, təsvir etmək mümkün deyil. Müharibə başlanan müddətdən onu yatmış görünməmişdi.

Yatanlara irad tuturmuş. Bir döyüş yoldaşını postda yatmış görəndə ona deyir ki, yatmaq olmaz. Mən evimizə qalib qayıtmaq istəyirəm. Anam məni gözləyir. Çox sayıq idi. Komandirin özü belə, bəzən onunla məsləhətləşirdi. Hissiyatı güclü idi. Mövqeyi müəyyənləşdirməyi bacarırdı. Bir dəfə minalanmış sahəni adi baxışdan müəyyənləşdirdiyinə görə bütün komandanı oradan uzaqlaşdırır və xilas etmiş olur. Kəşfiyyatçı kimi həmişə öndə idi. Komandir kəşfiyyata gedəcək dörd nəfərin adını yazmalı olurdusa, beş nəfər yazırdı. Çünki bilirdi ki, hər bir qrupla Ağacavad da mütləq gedəcəkdi. Getməsəydi, şəraitdən arxayın olmayırdı. Neçə dəfə özünü və yoldaşlarını xilas etmişdi. Döyüşçülərimiz işğaldan azad etdikləri ərazilərdəki evlərdə yerləşirdilər. Bunu bilən ermənilər öz evlərini vururdular. Ağacavadın olduğu evə raket düşür və ev iki hissəyə bölünür.

Həmçinin onun şəhid olduğunu fikirləşir. Bu vaxt evin qapısı açılır və Ağacavad:” Mənim üçün bu günə yazılmayıb” deyərək bayıra çıxır.

Xocavənd uğrunda qızgın döyüşlər gedirdi. Oktyabrın 26-da mühasirəyə düşmüş əsgərlərimizi xilas etmək üçün gedən III dəstənin tərkibində Ağacavad da var idi. Əks tərəfdən atəş açmaqla düşmən çəşdirilir və mühasirə yarıılır. Döyüş başlayır. Dağı aşağı enməyə az qalmış Ağacavad düşmən gülləsinə tuş gəlir. Şir ürəkli bir igid ən uca məqama, şəhadətə qovuşur. Üç gün neytral zonada qaldıqdan sonra nəşini götürürlər. Onunla eyni vaxtda daha iki yoldaşı şəhid olmuşdu. Cibindən çıxan üçrəngli bayrağın hər rənginə onlardan birinin adını yazıblar.

Göstərdiyi igidliyə görə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev cənablarının sərəncamı ilə Mütəllimzadə Ağacavad Ələsgər oğlu “Vətən uğrunda”, “Cəsur döyüşçü” və “Xocavənd uğrunda” medalları ilə təltif olunmuşdur.

Nailə xanım deyir ki, nə qədər ağır olsa da, özümə təskinlik verirəm. Oğlum öz şəhadəti ilə mənim başımı uca etdi. Mən tək oğlu şəhid olmuş anaların üzünə baxa bilməzdim. Gərək onlar gedən yoldan getməyə idim ki, qarşıma çıxsa

bilərlər. Noyabrın 10-da səhərə yaxın gördüm ki, Ağacavad qapını açıb girdi içəri. Oyandım. Azan vaxtı idi. Namazımı qıldım. Stolun üstündəki telefona baxdım. Mesaj gəlmişdi:”Qələbəni Qarabalasız gördük” yazılmışdı. Yenə başa düşmədim. Bir azdan hamı küçəmizə yığışdı. Maşınların siqnalı eşidildi. Məlum oldu ki, müharibə başa çatıb. Biz qələbə çalmışıq. Onda bildim niyə gəlib. Demişdi axı:”Mən qalib qayıdacağam”.

2021

Zəkiyyə Əbilova ,
AMEA Məhəmməd Füzuli
adına Əlyazmalar İnstitutunun
baş elmi işçisi,
fəlsəfə üzrə elmlər doktoru